

pride in kaj naredi, nikoli pa se ne vpraša, zakaj je potem vodstvo kluba sploh potrebno in zakaj je potrebno plačano delovno mesto sekretarja CKD (prej naziv upravnik), če je osnovni namen kluba samo podpiranje tistih nekaj sekcij in čakanje, da pridejo mladi iz Celja v klub in na prostovoljni bazi kaj naredijo. Če bi bili v tej logiki dosledni, potem je funkcija kluba reducirana na uslužnostno dejavnost in gojitev tistih družbeno nevprašljivih oblik kulture, ki so sicer lahko avantgardne in imajo težave z lastno afirmacijo, nedvomno pa niso tako potisnjene na rob in prezrte kot področje rocka. K temu se vrnemo kmalu.

Torej gre za akutno obliko pasivnosti in inertnosti pri iskanju vzrokov, zakaj celjski mladinski klub ni sposoben pritegniti mladine in postati mesto, kjer bi se vsaj nekaj dogajalo, kar bi presegalo interni nivo. In če se potem odgovorni izgovarjajo, da naj mladi kar pridejo, potem samo potrjujejo svoje nesposobnosti in lenobo. Saj niso na teh mestih samo zato, da mladim omogočajo realizacijo idej (pa še to je vprašljivo), ampak tudi zato, da igrajo aktivno vlogo, da odkrijejo, česa v Celju ni in kaj bi bilo treba spodbuditi. Za to pa bi bilo treba delati!

Glasbeni in rockovski vakuum

V vsem času od reorganizacije klub ni bil sposoben zagotoviti niti najnavadnejšega diska, ki bi ob akutnem pomanjkanju zabave nudil celjski mladini možnosti, da se vsaj enkrat na teden družijo in poskuša še kaj drugega kot disko glasbo v običajnih diskotekah. Na tem področju so v razgovoru obljubljali spremembe v obliki diska enkrat na teden, ki ga bo klub prirejal v Hali Golovec. Medtem so se ti načrti že uresničili in čeprav osebno nisem uspel preveriti kvalitete, sem slišal pripombe, da nima smisla, saj se v

njem prav tako predvaja disko glasba. Očitno torej v Celju ne moremo pričakovati nobenih sprememb, dokler se bodo z mladino ukvarjali isti ljudje kot se sedaj, saj odtujenost, podrejenost okusu in nesposobnost presejanja lokalne zaplankanosti nedvomno botrujejo pasivni in odvečni vlogi kluba v družabnem življenju celjske mladine.

Dokler mladinski klub ne postane mesto, kjer lahko mladi uresničujejo svoje interese, in konzumirajo realnosti bolj primerne in privlačne stvari, tako dolgo bo v rokah peščice ljudi. Sicer je rookovska ponudba in organizacija različnih koncertov formalno dovolj živahna, vendar vsebinsko primerjanje ponudbe in kvalitete ter zvrsti še preveč dobro potrjuje odločanja »po okusu«, seveda tistega, ki ima možnost odločanja, in ki po presoji svoje zdrave pameti izbere najprimernejše za celjsko mladino. In tega v zadnjih letih praktično ni bilo skoraj nič.

Delno naj bi se razmere začele spreminjati s priključitvijo Glasbene mladine, ki naj bi skrbela za sodobne izvajalce in prireditve, ki presegajo dosedanji nivo. Danijel Bedrač je tako že pripeljal v Celje, Otroke socializma, vendar je odziv pokazal, da zaradi večletne pasivnosti in pomanjkanja dogajanja v Celju tudi tu ne bo prišlo do sprememb naenkrat. Celjska mladina nedvomno ni in ne more biti navajena na kakršnokoli dogajanje v zvezi s sodobno glasbo, saj še v obstoječih okvirih kluba za kaj takega ni bilo storjeno ničesar.

Ali je vse tako črno?

Brez slabe vesti bi na to vprašanje lahko odgovorili pritrdilno. Celjski klub ni sposoben premostiti razkora med tistim, kar se v njem dogaja in ljudmi, ki naj bi jim bil namenjen. Vse obljube in spreminjavalne zamisli, ki naj bi začele spreminjati mrtvilo v družabnem življenju celjske mladi-

ne, so zaenkrat le zamisli. Treba bo še počakati, da bodo rodile kakršnekoli rezultate. Toda glede na slabe izkušnje iz preteklosti je precejšnja mera skepticizma več kot na mestu. Vseeno pa ta zapis ni namenjen kot popolno izničevanje delovanja CKD, ampak kot neposredno in neprikrito razgaljanje obstoječih dejstev in napak iz preteklosti i sedanjosti.

Kljub temu pa najdemo pri klubu nekaj spodbudnih potez. Sekcija za borilne veščine, ki spada pod CKD, s svojimi člani zagotavlja na vseh prireditvah redarsko službo in tako nedvomno prispeva k mnogo bolj korektnim redarskim odnosom, kot smo jih navajeni pri večini poklicnih redarjev. Lahko se pohvali, da še nihče ni bil pretepen na prireditvah, kjer so oni bili redarji. To je ena izmed pomembnih potez, ki je v praksi še kako odlojujoča.

Ob spoznanju pomanjkanja glasbenega dogajanja, ki bi mlade zanimalo, so se v klubu spomnili, da bi CKD priključili še Glasbeno mladino, ki dolga leta sploh ni obstajala, in izbrali Bedrača za predstavnika. Toda od obljubljenih 12 milijonov za mladinsko kulturo (z izrazitimi sodobnimi in rockovskimi ambicijami) so dobili samo dva milijona in pol. Ostali znesek pa je šel za abonmaje, ki so v skladu z učnimi programi osnovnih in srednjih šol in jih realizira Zavod za kulturne prireditve Celje. Tako imamo opraviti z nič kaj izjemno situacijo: tista kultura, ki je institucionalno priznana in visoko ovrednotena dobi neprimerno večji delež sredstev, kot tista, ki predstavlja mnogo bolj resnično, vsakdanje in življenjsko pojmovanje kulture v njenih sodobnih pojavnih oblikah. Toda pri tem ostaja celotno breme uveljavljanja sodobne in rock glasbe v domeni ene osebe, ki kljub precejšnjemu entuziazmu ne more roditi

takih sadov, kot če bi v okviru kluba obstajala ne samo podpora, ampak tudi konkretna pomoč in angažiranje na področju, ki je bilo premnogo let preveč zapostavljeno, da bi kar naenkrat lahko zaživel.

Tudi prostori so nedvomno še vse preveč neizkoriščena možnost. Čeprav je klub v stanovanjski hiši, bi mu kletni prostori lahko zagotovili dovolj izolirano mesto, kjer bi bil lahko tudi manjši disko oziroma družabni prostor za poslušanje glasbe. Tudi ostali prostori so zasedeni le za aktivnosti sekcij, prostorsko pa nudijo mnogo širše možnosti. Seveda pa tudi to ne more pomagati tam, kjer ni bolj aktivnega in zavzetega odnosa, da bi se dogajalo karkoli relevantnejšega. Med načrti za prihodnost je zelo spodbudna ideja, da bi organizirali okroglo mizo na temo preživljanja prostega časa in delovanja kluba, kar potrjuje odtujenost in pomanjkanje stika med vodstvom kluba in celjsko mladino na eni strani, na drugi pa potrjuje trditev, da klub z reorganizacijo ni zajel nič večjega števila ljudi, ampak celo nasprotno, onemogočil še tiste, ki so bili prej aktivni. Pridobil je le večjo finančno stabilnost, med mladino pa že dolgo ne predstavlja in gotovo še nekaj časa ne bo predstavljal nič drugega kot mrtev prostor, kjer se ne dogaja nič, kar bi imelo opraviti z njihovim življenjem in načinom preživljanja prostega časa. Seveda pa bo vodstvo moralo še marsikaj narediti, da bi odpravilo nezaupanje, ki mu ga celjska mladina izraža tudi s slabim obiskom na nekaterih prireditvah — koncertih.

Dani je to dobro formuliral v izjavi, da ne moreš pritegniti mladine z enkratno in občasno ponudbo, ampak je treba zagotoviti tudi nekaj za jutri. Tu pa je tisti ključ, ki kaže na vse posledice zadnjih let in toliko težjo in zahtevnejšo nalogo tistih, ki bi hoteli kaj spremeniti.

Če naj gre verjeti obljubam (glede diska se niso uresničila), potem bi celjsko mladino opozoril na načrtovano javno tribuno, ki naj bi pokazala, kaj mlade v Celju zanima, in ki bi omogočila vsem, da lahko izrazijo svoje potrebe po določenem dogajanju. Torej se je čimbolj množično udeležite, kadar jo bodo odgovorni organizirali.

Zapis v obliki intervjuja bi bil nesmiseln, saj tok pogovora ni izstopil iz začaranega kroga ozkega pojmovanja vloge CKD in je le v obrisih nakazal nekatere načrtovane spremembe, ki pa tudi govorijo o tem, da je sedanja situacija dovolj problematična in je skrajni čas za nekatere spremembe. Kritika situacije v celjskem klubu je rezultat mučnega razgovora, ponavljanj in iskanja smiselnih povezav med raznimi izjavami, obenem pa je njen cilj prispevati k rednejšemu in bolj življenjskemu dogajanju, ki bi iz CKD naredilo res Center za klubsko dejavnost.

